

MINIKATECHEZE PRO STARŠÍ DĚTI

10 - 15 let, starší školní věk, 2. stupeň ZŠ 5. - 9. třída, víceletá gymnázia 1. - 4. Třída

SLOVNÍ KATECHEZE

14. neděle v mezidobí cyklus B

Ježíš šel do svého domova. Učedníci ho doprovázeli. Příští sobotu začal učit v synagoze. Mnoho lidí ho poslouchalo a říkali celí užaslí: „Kde se to v něm vzalo? Jaká moudrost mu byla dána! A takové zázraky se dějí jeho rukama! Copak to není ten tesař, syn Mariin a příbuzný Jakubův, Josefův, Judův a Šimonův? A nežijí jeho příbuzné tady mezi námi?“ A pohoršovali se nad ním. Ježíš jim řekl: „Nikde prorok neznamena tak málo jako ve své vlasti, u svých příbuzných a ve své rodině.“ A nemohl tam udělat žádný zázrak; jenom na několik málo nemocných vložil ruce a uzdravil je. A divil se jejich nevěře. Obcházel pak okolní vesnice a učil. (Mk 6,1-6)

Milí přátelé, jak těžké bylo pro Ježíše přijít domů ke svým příbuzným, přátelům, známým a setkat se tam s nepřijetím a posměšky. Každý, kdo se nějak vzdálí ze svého domova, se těší na návrat a na to, že uvidí své blízké. I vy budete během léta na nějakých prázdninových pobytech, táborech, poutích a podobných akcích a jistě se budete těšit domů. Budete očekávat přijetí, spočinutí mezi blízkými a na to, že si odpočnete v prostředí, kde se těšíte, že je Vám dobře. Ježíš musel přijmout to, že doma ho nepřijali. Proč? Protože už ho předcházela zvěst o jeho výjimečnosti, moudrosti a o tom, že dělá zázraky. Dokonce o něm někteří říkali, že je to slíbený Mesiáš. Lidé žijící v Nazaretě, kde Ježíš vyrůstal od dětství, kde pracoval s Josefem svým pěstounem v dílně a učil se tesařskému řemeslu, kde chodil pomáhat své matce Marii, když nosila vodu ze studny, nemohli uvěřit, že by se Bůh tak snížil k člověku, aby žil, jako každý jiný člověk. Dokonce tak, že by patřil mezi ty chudší. V Izraeli totiž všichni vlastnili půdu. Jen ten, kdo o ni přišel, konal pro obživu jiné nízké práce. Josef a po něm Ježíš prováděli opravy nebo vyráběli pro druhé drobné věci či nářadí – to, co si zemědělec obvykle mimo sezónu dělal sám. Nebylo to tedy zaměstnání výnosné ani prestižní, spíše příznačné pro vydědence, s malou perspektivou zisku a podléhající náhodě. Takže to prosté slovo „tesař“ shrnuje veškerou anonymní existenci člověka. A takový, že by byl Mesiáš? Že by Bůh byl tak velký ve své lásce, že by se k člověku až takhle snížil? Ano, Bůh je takový, protože Bůh skrze Ježíše je Bohem blízkým. Je Bohem, kterého může přijmout každý člověk, bohatý i chudý, úspěšný i ten na okraji společnosti, prostý i vzdělaný ... Důležité je, aby Ježíše přijal. A to udělalo jen málo lidí v Nazaretě. Z tohoto důvodu je Ježíš nemohl uzdravit. Chyběla jim víra. A jak jsme o tom slyšeli v minulé neděli, víra byla jedinou podmínkou, aby Ježíš mohl uzdravovat nebo dokonce jako Jairovu dcerušku vzkřísit z mrtvých. A tak Ježíš od nich odešel do jiných vesnic, kde uzdravoval a učil, to znamená, kde získával své učedníky. Víte, kdo je učedník? Je to ten, který se nechává stále „učit“. Ten, který se nechává vyučovat v lásce, který napodobuje svého Mistra. Jsme to my? Chtěli bychom, aby Ježíš přišel k nám? Do našeho srdce? Aby od nás neodešel jinam? To záleží na naší víře a na tom, zda přijmeme Ježíše do svého života jako Boha blízkého.

MINIKATECHEZE PRO STARŠÍ DĚTI

10 - 15 let, starší školní věk, 2. stupeň ZŠ 5. - 9. třída, víceletá gymnázia 1. - 4. třída

SLOVNÍ KATECHEZE S POMŮCKOU

14. neděle v mezidobí cyklus B

Ježíš šel do svého domova. Učedníci ho doprovázeli. Příští sobotu začal učit v synagoze. Mnoho lidí ho poslouchalo a říkali celí užaslí: „Kde se to v něm vzalo? Jaká moudrost mu byla dána! A takové zázraky se dějí jeho rukama! Copak to není ten tesař, syn Mariin a příbuzný Jakubův, Josefův, Judův a Šimonův? A nežijí jeho příbuzné tady mezi námi?“ A pohoršovali se nad ním. Ježíš jim řekl: „Nikde prorok neznamena tak málo jako ve své vlasti, u svých příbuzných a ve své rodině.“ A nemohl tam udělat žádný zázrak; jenom na několik málo nemocných vložil ruce a uzdravil je. A divil se jejich nevěře. Obcházel pak okolní vesnice a učil. (Mk 6,1-6)

Pomůcka: připravené kartičky

Milí přátelé, jak těžké bylo pro Ježíše přijít domů ke svým příbuzným, přátelům, známým a setkat se tam s nepřijetím a posměšky. Každý, kdo se nějak vzdálí ze svého domova, se těší na návrat a na to, že uvidí své blízké. I vy budete během léta na nějakých prázdninových pobytech, táborech, poutích a podobných akcích a jistě se budete těšit domů. Budete očekávat přijetí, spočinutí mezi blízkými a na to, že si odpočinete v prostředí, kde se těšíte, že je Vám dobře. Ježíš musel přijmout to, že doma ho nepřijali. Proč? Protože už ho předcházela zvěst o jeho výjimečnosti, moudrosti a o tom, že dělá zázraky. Dokonce o něm někteří říkali, že je to slíbený Mesiáš. Lidé žijící v Nazaretě, kde Ježíš vyrůstal od dětství, kde pracoval s Josefem svým pěstounem v dílně a učil se tesařskému řemeslu, kde chodil pomáhat své matce Marii, když nosila vodu ze studny, nemohli uvěřit, že by se Bůh tak snížil k člověku, aby žil, jako každý jiný člověk. Dokonce tak, že by patřil mezi ty chudší. V Izraeli totiž všichni vlastnili půdu. Jen ten, kdo o ni přišel, konal pro obživu jiné nízké práce. Josef a po něm Ježíš prováděli opravy nebo vyráběli pro druhé drobné věci či nářadí – to, co si zemědělec obvykle mimo sezónu dělal sám. Nebylo to tedy zaměstnání výnosné ani prestižní, spíše příznačné pro vydědence, s malou perspektivou zisku a podléhající náhodě. Takže to prosté slovo „tesař“ shrnuje veškerou anonymní existenci člověka. A takový, že by byl Mesiáš? Že by Bůh byl tak velký ve své lásce, že by se k člověku až takhle snížil? Ano, Bůh je takový, protože Bůh skrze Ježíše je Bohem blízkým. Je Bohem, kterého může přijmout každý člověk, bohatý i chudý, úspěšný i ten na okraji společnosti, prostý i vzdělaný ... Důležité je, aby Ježíše přijal. A to udělalo jen málo lidí v Nazaretě. Z tohoto důvodu je Ježíš nemohl uzdravit. Chyběla jim víra. A jak jsme o tom slyšeli v minulé neděli, víra byla jedinou podmínkou, aby Ježíš mohl uzdravovat nebo dokonce jako Jairovu dcerušku vzkřísit z mrtvých. A tak Ježíš od nich odešel do jiných vesnic, kde uzdravoval a učil, to znamená, kde získával své učedníky. Víte, kdo je učedník? Je to ten, který se nechává stále „učit“. Ten, který se nechává vyučovat v lásce, který napodobuje svého Mistra. Jsme to my? Chtěli bychom, aby Ježíš přišel k nám? Do našeho srdce? Aby od nás neodešel jinam? To záleží na naší víře a na tom, zda přijmeme Ježíše do svého života jako Boha blízkého. Vezměte si na prázdniny s sebou vyznání víry s citátem od sv. Augustina. (rozdejte dětem připravené kartičky)